

Zpravodaj Lidu Medvědího potoka, rodičů a příznivců kmene

Totolan Wi

prosinec 2012

Měsíční korálky

- Wowapiska Oyate Mato Wakpalaan, Ate, Ine, Kola

•
Jsme tu jeden pro druhého, a to nás spojuje

Úvodník

Vážení a milí čtenáři, s radostí Vám předkládáme opět nové číslo Totolanu, které obsahuje mnoho zajímavých reportáží, článků a specializovaných rubrik! No dobře, tak zas tak mnoho jich není... ale určitě jste si již všimli, že naše redakce jede hlavně na kvalitu a ne na množství! Poděkování patří především našim pravidelným pisálkům, ale i těm, kteří tu a tam něco taky vyplodí.

Najdete zde tradiční ohlédnutí zpět – pozastavíme se u vzpomínek na říjnový Hoštejn, vynikající Čaj-wanské dobrodružství (tam jsem taky nebyl..., ale prý se tam pilo hodně čaje a bylo to super a bylo to konečně zas na Ochozu). Dále tu máme Čaj-wanskou křížovku pro hravé povahy. Také si můžete přečíst reportáž z Lašťanského budkování. Zasmát se můžete u další historky „Ze zápisníku...“, tentokrát s názvem „Ze zápisníku nejen vedoucího aneb Mudr. Vedoucí“. Tradiční Bělčino botanické okénko protentokrát nahradilo okénko žouželové – fanoušci mikrosvěta třikrát Hurá! (samozřejmě botanika je taky bezva – to jako o tom žádná!). Prostě změna je život, znáte to. A na závěr pro Vás máme mnoho cenných informací o všem možném (no tak dobře – ne o všem, ale o mnohém důležitém). A jelikož je toto číslo Totolanu pravděpodobně posledním číslem pro tento rok (příští rok samozřejmě pokračujeme dále!), tak Vám všem chci jménem celé redakce a jménem všech náčelníků kmene LMP popřát příjemný adventní čas, pohodové svátky Vánoční a do nového roku mnoho štěstí, úspěchů a spoustu příležitostí strávit hodně času s vašimi blízkými, kamarády a přáteli. Ať se Vám daří brát případné neúspěchy sportovně a také Vám přeji spoustu čerstvého vzduchu a zpěvů přírody. Buďte zdraví a mějte se rádi! Kr.

Hoštejn (12. – 14. 10. 2012) – obohaceno o Pišťuchovy divoké sny

V pátek odpoledne pro nás proběhl na hlavním nádraží a potom ve vlaku jeden z posledních styků s civilizací. Vystoupili jsme v zastávce Hoštejn a šli k chatě. Bohužel, celá louka byla zaplavená, a tak jsme si postavili lodě a k chatě dopluli. Poté jsme se seznámili s Uisge, která kromě bratra postrádala klíče od chaty. Nakonec byly nalezeny a my se ubytovali. Nejdřív jsme vyudili chatu, ale po pár minutách se komín slitoval. Večer se dole hrála hra „veš“ jak Těda nazval Věž.

Pak, už po setmění, jsme šli ven, každý s lucernou ze zavařovačky od okurek. Byly tři skupinky, v každé skupince někdo hlídal svíčky ostatních spoluhráčů a ti sfoukávali svíčky jiným. Když hlídač vyřkl jméno útočníka, v družstvu útočníka si vyměnili role.

A až jsme dohráli, tak jsme šli spát. Další den jsme šli na procházku, zahráli jsme si na roháče a potom ještě Pepovu řezačku. Mezitím se dvojčlenné družstvo Štěpánka a Janča vydalo dělat moc dobrý oběd. Byl menší problém s klíči, ale ten se za chvíli vyřešil.

Sfouknutí těch, které zůstaly na živu

Janče padá veš

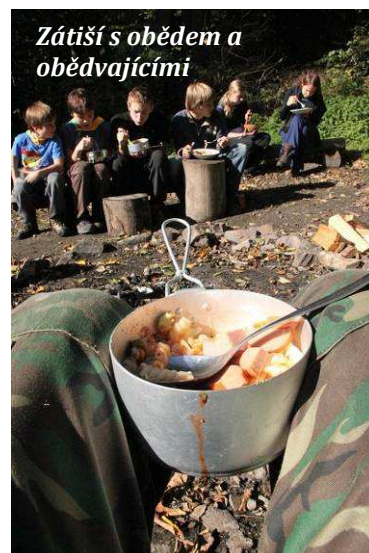
Po jídle a nějakém tom odpočinku nám Uisge rozdala vlastnosti svého bratra, které jsme měli ztvárnit na lampiony. Pak jsme hráli takovou běhací-inteligentní hru. V této hře jsme vyhráli sirky, pomocí nichž jsme měli zapálit lampiony. Ale oheň pro sirky se dal získat jen ze svícnu naděje, který byl trochu dál, než by na jednu sirku stačilo. Nakonec se to při spojení sil obou týmů povedlo. Přepočítali jsme poslední sirky a objevil se nám Tine. Takže všechno dobře dopadlo a mohl začít řídit zločin. Přesunuli jsme se do Muffinů plného Palerma.

Dohráli jsme Městečko Palermo v rozšířené edici s Muffiny a šli spát. Chvilku jsem si povídal s Honzou z Blešivců, spadl na mě Vřešťan a pak jsem definitivně zavřel oči. Můj první zážitek byl, že jsem se ocitl asi v jiné chatě nebo dimenzi. Chvilku jsem přemýšlel, jestli se mi to zdá, ale vypadalo to moc realisticky. Okna vlevo prostě zmizela a žebřík vpravo taky. Začal jsem panikařit a přemýšlet, jak se dostaneme ven. No dostaneme, kolem mě ležely asi troje nohy. Takže jsem se otočil na svém spacím molitanu zhruba o nějaký ten úhel a pokračoval ve spaní. Druhý zážitek měl i svou oběť. Pravděpodobně došlo k zápasu o teritorium s Jančou. Třetí příhoda: Ležím ve správném úhlu a téměř na správném místě, ale chata už trochu vychladla, a tak se chci víc zachumlat do spacáku, ale nejde to! Někdo hodně těžký leží na mém spacáku a já do toho spacáku nemůžu strčit nohy. Zvedám se a pokouším se zjistit koho/co odstrčím. Připadám si trapně, když zjišťuji, že můj spacák leží vedle mě a já částečně ležím v tom Honzově. Urovnali jsme situaci a každý usnul v tom svém.

„Ne, raději vemte Romana!“ jsem prý vykřiknul ze spaní. Škoda, že vůbec netuším, o co šlo. A tak se všem dotčeným omlouvám a doufám, že příště budu mít klidnější spánek. Slyšel jsem, že tohle dokonce nebylo jediné, co se té noci událo, ale po noci prostě nastává den, a tak to ještě nějaký ten pátek bude.

A tak nastal den, plni energie jsme se sbalili, zahráli si nějaké míčové hry a vydali se zpět do Olomouce.

(Honza)

Zátiší s obědem a obědvajícími

Čaj – wan aneb čajové stezky (25. – 28. 10. 2012)

I letos jsme se rádi vrátili na Ochoz, strávit tam naše podzimní prázdniny. Přivítali nás dva obchodníci s čajem, kterým zrádní Hunové ukradli pytle s čajem. Museli jsme nasbírat určité množství kakaových bobů rostoucích v panteřím lese. Tyto šelmy k nám ale nebyly přívětivé. Mnoho z nás chytili a podrápali, ale vytrvali jsme a všechny pytle s čajem jsme přinesli. Jak už někteří tušíte byly to: Paimutan (bílá pivoňka), jasmínový Monkey king a jasmínový Gunpowder. Odpoledne jsme získávali japonské znaky na 12 stanovištích. Potom jsme se je také učili psát.

Večer bylo naším úkolem vyslechnout kající se duše na nedalekém hřbitově. Byly to příběhy tří Xingů a jednoho vraha. I když to nedává moc smysl všechny na sebe navazovaly nebo byly úzce propojeny.

V pátek ráno nás navštívil bůh čaje Zushui. Stali jsme se jeho zelenými válečníky a vzal nás do doby, kdy se stal příběh duší ze včerejšího večera. Naším úkolem bylo najít hlavu posledního Xinga a přitom se nenechat chytit šílenými bojovníky. Hlavu jsme našli, ale moc nám to nepomohlo. Xing nám akorát řekl, že poslední čajovník je na bezpečném místě. Po obědě za námi přišel s prosbou obchodník, který chtěl samovar na čaj. Nakonec jsme otevřeli garáž a z ní na nás vyběhli ruští duchové. Různými léčkami se nám podařilo dostat je všechny zpět a teď pijí

samovarový čaj navěky. Odpoledne jsme určovali náš čaj a večer zpívali táborové písně.

Kvůli sychravému sobotnímu počasí jsme nejdřív vymýšleli divadla, ale nakonec na tom nezáleželo. Navštívila nás babička Růženka. Avšak její sklerotická mysl už zapoměla, kde roste poslední čajovník. Museli jsme jí oživit paměť pořádně fermentovaným čajem. Pořádně zmoklí a zmrzlí jsme přinesli Růžence její čaj. Nakonec se ukázalo, že čajovník byl jen kousek od nás. Sice už nerostl, ale stále na sobě měl semínka, která Čajwance náležitě potěšily. Odpoledne jsme předvedli naše divadla. Po večeri již klasicky začala diskotéka. Co nás však překvapilo bylo, že venku začal padat sníh. Bylo to pěkné zakončení. V neděli jsme se nasnídali, uklidili a nakonec byl kmenový sněh. Na cestu nám kuchyň nachystala chutné svačinky. Přes noc venku napadl nějaký sníh, a tak jsme se mohli poprvé koulovat. Vypadalo to spíš jako obléhání Ochozu. Už byl čas vyrazit, a tak jsme zvedli svá zavazadla a rozloučili se s Ochozem. Do autobusu jsme nastoupili s hlavou plnou vzpomínek. Uvidíme se na tomto magickém místě zase na jaře. Zatím si můžeme nechat jen zdát.

(Ivanka)

Čaj – wanská křížovka

Jak se jmenovala kyselina Ili Ljalina?									
Jak se jmenoval čaj Kakaových jasmínů?									
Kdo nám vařil?									
Jakou ztrátu měl autobus po příjezdu na Ochoz?									
Kdo je na fotce číslo 14 na stránkách LMP?									
Kdo je na fotce číslo 104 na stránkách LMP?									
Co chutnalo Hunům?									
Co bylo poslední den na druhou večeři?									

TAJENKA:

(Krték)

Budkování v Lašťanech (10. 11. 2012)

V sobotu 10. 11. jsme se vydali vyčistit budky v Lašťanech. Po počátečním problému s řidičem, jsme zdárně dorazili na místo určení. Po chvíli jsme došli k první budce, rozdělili si náradí a začali čistit. Pak jsme postoupili k další budce a ... zjistili jsme, že nemáme kleště, takže čelem vzad, do rojnice a hledat. Kleště byly po chvíli úspěšně nalezeny, a tak jsme mohli pokračovat. Poté jsme si zahráli hru o vodu, která se zvrhla na „*tref si svůj strom se zavázanýma očima*“. Po dohrání a po svačině jsme vyrazili dál, vstříc dalším budkám. Míjela budka za budkou, hnízdo za hnízdem. Cestou jsme taky smontovali dohromady pár „*franklštejnských*“ budek ze zbytků jiných budek (budka jsi a v budku se obrátíš), až jsme na konec zdárně dorazili zpět do Lašťan, odtud pak už zbyla jen krátká cesta zpět do Olomouce.

(Želva)

Ze zápisníku nejen vedoucího aneb Mudr. Vedoucí

(Založeno na plus mínus pravdivých zážitcích)

Předem se omlouvám všem útlocitným povahám, ale bohužel některé symptomy a jejich rozsah nelze jednoduše vyjádřit jinak než nevábným, ale pravdivým výrazem.

Od chvíle, kdy jsem se věkem zařadila mezi vedoucí, se mi čas od času dostane té milé zodpovědnosti pečovat o zdraví nám svěřených dětí. Již pravidelně se tak stává na Ochozech. Poprvé jsem se na tento post kvalifikovala především tím, že jsem byla jediná holka důvěryhodného věku. A už mi to zůstalo.

Ten první podzim mne tehdy zaskočilo procento chrchlajících dětí s úpornou bolestí v krku, obsah lékárničky byl v tomto ohledu vyjeden vedením během prvního dne a jediným dostupným léčivem zůstal teplý čaj. Jsa poučena jsem se na následující jarní Ochoz vydala řádně zásobena dostatečným počtem cumlavých nesmyslů a ostřikovačem krku. Důkladná výbava pravděpodobně odstránila veškeré krční bacily, protože celý Ochoz proběhl pro naše horní cesty dýchací bezproblémově. Nic ale není zadarmo, bacily číhaly v záloze a zaútočily ze zcela neočekávaného směru.

Nenápadné signály existovaly už od prvních dní, kupříkladu hlavní vedoucí přijel s podivným bolením břicha... Postupně se ukázalo, že tento problém sdílí i další vedoucí, instruktorka a jedna kuchařka. Jako dospělí a zodpovědní jedinci se sami začali nenápadně léčit. Každý po svém. Hlavní vedoucí během Ochozu párkrát nenápadně zmizel na vyšetření do nemocnice, kuchařka se odizolovala na marodku a instruktorka odpadla. Nutno dodat, že problém asi přijel s námi, protože po návratu jsme se dozvěděli, že takto trpěla i značná část populace mimo Ochozské hvozdy.

I přes veškeré komplikace Ochoz běžel docela nerušeně a děti příliš nevnímaly, že vedoucích ubývá. To se však změnilo v noci třetího dne. Probudila jsem se s pocitem, že něco je špatně a v otevřených dveřích jsem následně identifikovala dětskou siluetu. Dítě očividně bojovalo s problémem, koho probudit. Přeskákala jsem tedy ke dveřím, abych zjistila, co se stalo. Že jsem se probudila správně, mi došlo ihned, jak mi bylo oznámeno: „Bělko mi blijeme.“ Po krátké revizi jsme si ujasnili, že my znamená dvě děti. Tiše jsem tedy udělala jediné v tu chvíli možné – rozdala jsem kyblíky. O hodinu později jsem se vydala na obhlídku. U záchodů jsem narazila na jev, který lze nazvat snad jediné čekárnou. Postižení (ted' už tři) si na chodbu nanosili židle, kdo zrovna neblil, čekal.

Ráno si tedy střevního problému začaly všimnout i děti. Připouštím, že hlavně proto, že jednomu pokoji najednou chyběla téměř třetina členů, což nesli dosti nelibě. V kronice jest tato zmínka: v noci na dnešek nám onemocněly tři děti střevní chřipkou, a tak byl dnešek odpočinkový. Snad jen dodám, že to bylo nutné, vedení řídlo, že tři blijících dětí jich po poledni bylo pět a mě začaly docházet kýble a endíaron. Také jsem neustále čekala, kdy se příznaky objeví u mne. Všichni postižení sveřepě odmítali možnost, že pojedou domů, z Ochozu se prostě neodjíždí.

Vše se nakonec pomalu ale jistě usadilo. Spotřeba hořkého čaje a suchých rohlíků klesla opět na normální úroveň a já si pomalu oddychla, že jsme se z toho šťastně vyblili. Budiž mi ponaučením, že člověk se nesmí nikdy radovat předčasně. V den závěrečné hry se objevil další bolabřuch. Ze strachu, že by dotyčný byl místo do sněžného bludiště poslán do postele, malý pacient veškeré problémy tajil. Do svačiny se však svíjel tak, že jeho muka nešlo přehlédnout. Byl uložen do postele, ale večer bylo jasné, že tohle je sice břicho, ale jiné. A mě hlavou táhlo, pane bože, kde je vlastně slepé střevo? Slepák to nebyl, jak nakonec zjistili na pohotovosti a vše dobře dopadlo.

Na tomhle Ochoze mi poprvé došlo, že s některými věcmi nehne ani zdravotník a že jediné, co pak lze dělat, je čekat a doufat. Vše ostatní i nadále léčím otázkou: „Kdy jsi naposledy pil?“ a bolení hlav a kašlíky zaháním čajem. To je dnes totiž jediné léčivo, které mohu bez obav a souhlasu rodičů ordinovat. Na drobné neduhy zabírá a na velké stejně jako kvalifikovaný zdravotník nemám kvalifikaci ☺.

(Bělka)

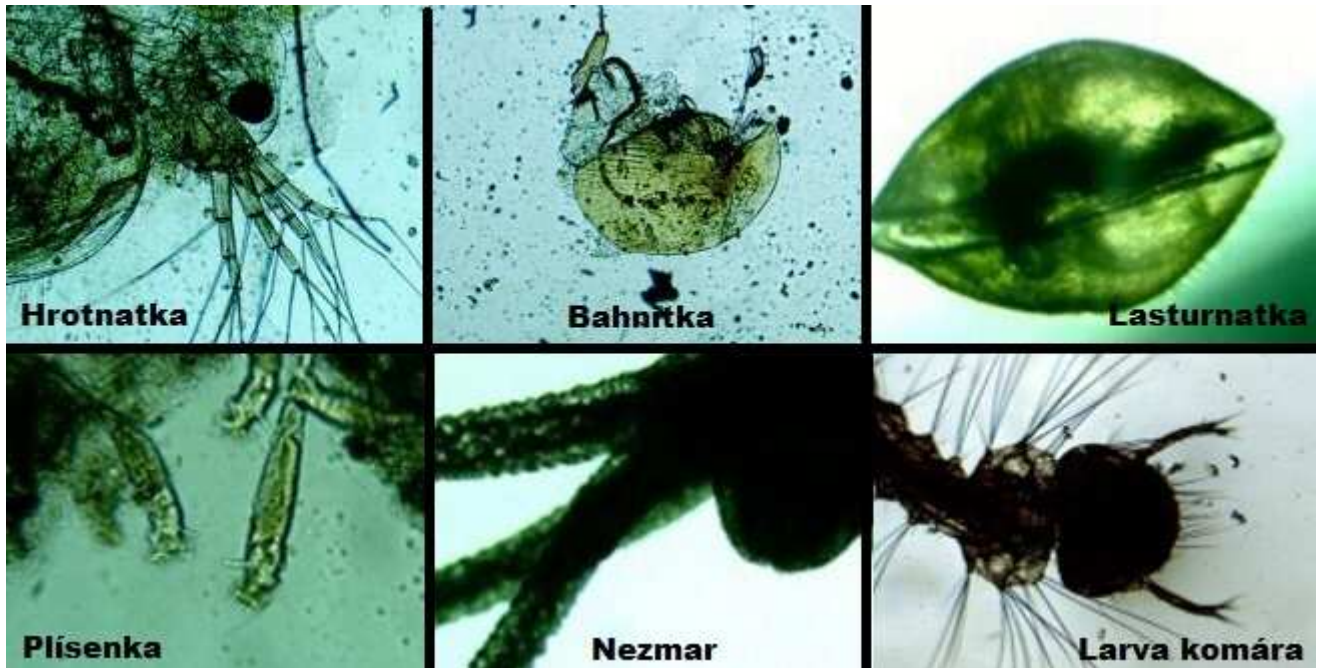
Příště následuje: Ze zápisníku (nejen) vedoucího aneb pohroma jménem...

Pohromou se může stát naprosto cokoliv od nepřízně počasí, přes výpadek proudu, chybu v pravidlech, špatnou odbočku, až ke konkrétním lidem a lidským vlastnostem. S jakými pohromami se potýkáte a jak je řešíte, odstraňujete? Kde vás jaká pohroma zaskočila a co z toho vzešlo? Varujte nás dřív než bude pozdě!

Odhalujeme mikrosvět

Čas od času na schůzce vytáhneme oddílové mikroskopy a pátráme po mikroskopickém životě. Totolan přináší vaše fotografie, které jste na schůzkách pořídili. Horní řádek je věnován drobným koryšům, Bzučící vylovili z jezírka v atriu hrotnatku, Blešivci na stejném místě ulovili bahnitku, Mývalům se zase podařilo zachytit něco ze života lasturnatky. Někteří z nás prozkoumali obsah misky našeho králíka a objevili zde koloniálního nálevníka plísenku. Také jsme velice důkladně zmikroskopovali život nezmarů a larev komárů. Našemu bádání není zdaleka konec, tak zase někdy příště v Totolanu.

(Bělka)

Beò uisge

Vy, kdož jste poznali sílu Živé vody a Moudrosti, vy, kdož jste poznali jejich vzácnost, slyšte toto poselství: V Gaidhealach - Zemi kopců ční stříbrné staleté kmeny až do nebe. Jsou porostlé vousy lišejníků a kopečky mechů. Koruny velikánů jen zřídka propouštějí sluneční paprsky až ke koberci listí a křovin, které v noci ožívají rejem malých živáčků.

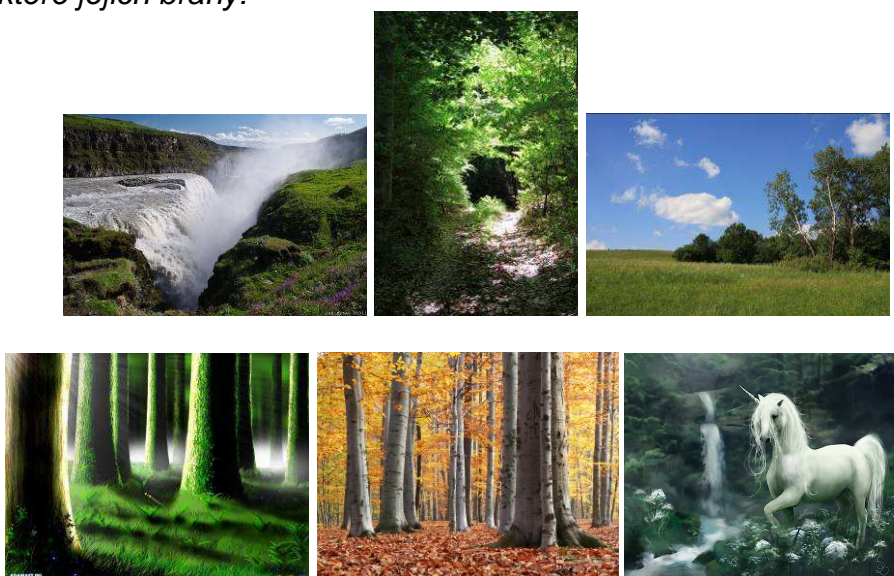
V zemi kopců najdeme osady lesních lidí, ale i sídla jiných bytostí. Žijí zde skryti před pány okolních hradů i obyvatel vesnic a mlýnů v údolí. Však letošního léta potoky a studánky dávají méně vody a ztratil se pramen Kouzelné vody Draoidheil uisge. Jiné zůstaly, však zlá síla otrávila jejich vodu, seslala malé neřádstvo. Vodní rostliny chřadly, mloci a čolci odešli..... Sešla se rada lesních bytostí a z jejich rokování vzešlo poselství k lidem v údolí. Přineste Beò uisge a jeho silou bude navrácena čistota a síla lesním studánkám a moc prameni Draoidheil uisge. Lidé z údolí, přijďte!

A my, klany Lidu Medvědího potoka víme, jak je voda důležitá, nebojíme se kouzel ani skřetů a vstupujeme do bran světa, abychom od strážců bran a portálů získávali za naše vědomosti a dovednosti mocné humhachdachy a různé artefakty: Čaj -wanské misky, kulové blesky, Kukyho poklad, Pouštní maska, Hůlka Obejmi strom, Stromový siláček, Stromový kámen a další.

Toto jsou někteří ze strážců:

a toto některé jejich brány:

Ve svých karafách a láhvích střežíme vodu z našich výprav. Máme již vodu ze Zámeckého jezírka, Západolesí, Chladného stínu, Veliké řeky, Řeky Ubongo, Čajwanské studánky, Bečvy, Slunečné hory, Lesního jezírka, Ptačího jezera, Poslední louže, Ztracené vody z Vlčí hory

Měsíce utečou jak voda a naše výprava do země Gaidhealach se blíží!

Naše smělé družiny:

Druidové od kouzelné vody

Maty, Táňa, Aňa, Nella, Zuzka, Vojta Dien

Tuatha de Danann

Profesor, Bambulky, Kája, Ema, Vladka

Stoupenčí Bhaala

fandalf, Krysa, Lucka, Kiwik, Lenka, Vojta Dou

TOLOS

(Želva, Anička, Ondra)

BAŽANTI

(Ivanka, Běďa, Štěpa, Barča)

AIRFRAMES

(Franta, Kuba, Anče, Zrzečka)

Žhavý balónky

Modřinka, martin, Vvereka

Čajové sáčky

Krtek, Voko, Anita, Petra

Modrá je dobrá

Jelimanm, Lukáš, Honza, Matěj

JABKA S KŘENEM

(Téda, Milan, Honza)

BZUČIVÉ KOMANDO

(Pišťucha, Vřešťa, Jura, Komár)

ZAPOMENUTÍ

(Toširo, Ondra, Terka, Ben)

Mloci v akci 004

Štěně, Kája, Iatan, Tom, Jezevec

Mokrý helmy

Chřástal, Kulík, Tína, Filip, Klárka

Whisky z misky

Fenykl, Marek, Kača, Bezeslov, Adam

Arachnia Var Jarra

Sova, Žába, Osmák, Aneta, Dik dik

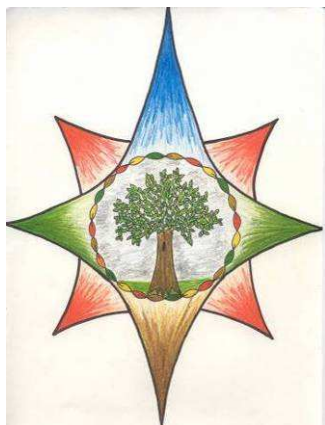
Činčilouni

Sysel, Lukáš, Činčila, Tomášek, Zoubek, Libor

Bobřiska

Havran, Tom, Lucka, Martin, Vojta

Ó, ptáci pořád někde putují, pozorují, něco sepisují, chystají další cedule do Rozária a průzkum vodního ptactva na řece Moravě, sestavují sbírku peří prostě skvělá parta. A toto je jejich webová stránka: <http://o-ptaci.webnode.cz/>

Gwylio gwydden

Scházíme se každé úterý. Hrajeme hru Pedwar gwernen, putujeme za krásou i tajemstvím keltského stromokruhu, přírodě děkujeme za její dary. Putujeme po cestě mezi stromy, po cestě poznávání přírody, hudby a národů

náš web:

<http://www.upolin.com/LMP/hra.htm>

Booovo doupě

Booovu doupěti vládne pevnou rukou, fantazií a mocnou obětavostí Camzza a tak naši hrdinové mají stále co dělat.

Malá galerie z výprav za vodou a za ptačími budkami

v rozáriu a botanické zahradě

v Laštanech

na Stegosauří hoře

u Ptačího jezera (akce Buteo)

měření stromů

pod Slunečnou

výprava za budkami a vodou Chladného stínu

Zimní přikrmování ptáků

KRMÍTKO vyrobíme z jakéhokoli materiálu, může být dřevěné, plastové, plechové ...vhodná je i stříška na krmítku nesmí být ostré hrany a výčnělky, pozor na blízké zasklené průhledy, terasy, zrcadla... umístíme je na volném prostranství aspoň 1,5 m nad zemí (ochrana ptáků před kočkami ...) ložové zavěsy můžeme umístit do větší výšky
Krmení
 krmíme ráno, případně odpoledne krmíme především v období mrazů, vysoké sněhové pokrývky ...od listopadu do března zbytky starého krmiva odklízíme

ČÍM NEKRMÍME
 plesnivými nebo nahnílými potravinami, žluklým tukem chlebem, uzeninami, suchými těstovinami, měkkými rohlíky kynutými výrobky slanými, kořeněnými a sladkými potravinami, raději ani ne vařenými bramborami
 Tím vším bychom ptákům způsobili vážné zažívací potíže!

ČÍM KRMÍME
 strouhaná houska, kousky masa, na plátky nakrájený lůj, sádlo, stoprocentní tuk, semena a plody (trávy, jitrocel, slunečnice, jablka, ptačí zob, černý bez, jeřabiny, mák, drcené ořechy, pšenice, oves..)

Rozdělení krmiva podle druhů nebo skupin ptáků

druhy či skupiny ptáků	<i>krmivo trvanlivé</i>	<i>krmivo k rychlému zkrmení</i>
vrubozobí (kromě rybožravých druhů) a lysky	zrniny, bob	nezávadné starší pečivo
dravci	-	čerstvé maso, vnitřnosti, čerstvě uhynulí obratlovci
hrabaví (kromě tetřevovitých)	zrniny, suché bobule	řípa, jablka, brukvovitá zelenina
jeřáb, drop	zrniny, hlavně kukuřice, žaludy, obilí, řepka	-
chřástalovití	drobnější zrniny	drobné čerstvé masité odřezky, tvaroh
rackové	-	masité i tučné odřezky, pečivo, ryby
šplhavci	olejnatá semena, ořechy, lůj, tukové směsi	-
skřivanovití pavci, strnadi	zrní, ovesné vločky	drobty ze starého pečiva
sýkory, brhlík	olejnatá semena, ořechy, vločky, tukové směsi	syrový zvířecí tuk
šoupálci, králíčci, střízlík	mák, vločky, krupice prosycená tukem	hmyz, lůj ...
drozdovití	vločky, šrot, lůj, sušené bobule	řípa, jablka, tvaroh, masité odřezky
pěvuška modrá	vločky, proso, semínka, sušené bezinky	rozkrojená jablka, tvaroh
tuhýk šedý	-	uhynulí drobní obratlovci upevnění na stanovištích ptáků
pěnkavovití pěvci	slunečnice, mák, řepka, konopí, ovesné vločky, lůj	rozkrojená jablka, drobty ze staršího pečiva
dlask, hýl obecný	sušené bobule, semena tykví a melounů, nažky lesních stromů (javor, jasan, habr)	rozkrojená jablka
stehlík, konopka, čížek ...	kytice sušených bodláků, čekanky, byliny s olejnatými semeny	-

Novinky v klanech

Mývali: Přivítali jsme Lenku, Zuzku a Vlad'ku z Blatoušů, Emu ze Zelených lístečků, Lucku, Nellu ze Sklípkanů a Vojtu a Vojtu. Mluvčími našeho klanu budou nejspíš Fandalf a Bambulky.

Blatouši: Vítáme mezi námi Martina, Matěje, Ráchel, Lukáše, Petru a ztraceného syna VVevertku. Koala, Sitta, President a Hedvika jsou naši noví instruktoři.

Blešivci: Přišel mezi nás Ben. Štěpka, Lucka a Tina už se také plaví na lodi náčelníků. Našimi mluvčími jsou Ivanka a Béda.

Bzučiví medvídci: Mluvčím našeho klanu je Želva. Vítáme mezi námi Aničku, Komára a na tento rok k nám zavítal Pišťucha.

Mloci: Vítáme mezi námi Kaču, Kiku a Káju, Marka, Adama a Kláru ze Zelených lístečků a Chřástal a Kulík jsou naši mlo-mluvčí.

Sklípkaní: Mluvčí našeho klanu je Sova a zastupuje ji Dik Dik. A hurá, přišli mezi nás Anetka, Žába z Blatoušů a Tomášek.

Celkem je nás 94 dětí a 12 vedoucích.

Něco z přírody v našem Pavilonu a jeho blízkém okolí

před oknem a za oknem - Dendrobium a veverka

navštívila nás myšice temnopásá

sršni v budce a kachnička mandarínská na Bystřici

novinky v našich akváriích – nezmaři a krevetky

před DDM díky nám pokvetou příští rok růže šesti barev

Měsíční korálky: Zpravodaj Lidu Medvědího potoka, rodičů a příznivců kmene
Wowapiska Oyate Mtao Wakpalan. Ate. Jne. Kola
Jsme tu jeden pro druhého a to nás spojuje.

**Na příští rok chystáme celou řadu výprav a akcí.
Vše najdete v KALENDÁŘI: www.upolin.com/LMP/lmp.htm**

Totolan Wi prosinec 2012 pro Vás připravili
Bělka, Ondra, Jarda, Ivanka, Honza, Krtek a Želva

Dům dětí a mládeže Olomouc, tř. 17. listopadu 47, 771 74 Olomouc 1
tel: 585 223 233, e-mail: panda@ddmolomouc.cz
Jaroslav Marx mobil: 737 41 88 16
DDM: www.ddmolomouc.cz
Mladí ochránci přírody Lid Medvědího potoka,
Ladova 3, 779 00 Olomouc 9
Lid Medvědího potoka: www.upolin.com/LMP/lmp.htm

Mladí ochránci přírody: <http://www.smop.cz/> zde můžete najít dost zajímavostí o činnosti oddílů mladých ochránců přírody v celé České republice, na začátku každého měsíce vydávané JUVY – zpravodaj s radami, texty, fotkami ... občas se tam píše i o nás a vůbec